

مقاله پژوهشی

تأثیر تفکر اسلامی بر سیر تکاملی نقش‌مایه‌های گیاهی در معماری ایران تا دوره ایلخانی

الهام نبئی^۱، اسداله شفیق‌زاده^{۲*}، شبنم اکبری نامدار^۳

۱- دانشجوی دکتری، گروه معماری، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران.

۲- استادیار گروه معماری، واحد اهر، دانشگاه آزاد اسلامی، اهر، ایران.

۳- استادیار گروه معماری، واحد تبریز، دانشگاه آزاد اسلامی، تبریز، ایران.

(دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۰۲، پذیرش: ۱۴۰۰/۰۹/۰۶)

چکیده

معماری ایرانی و تزئینات وابسته به آن همواره در تداوم و پویایی بوده و سیر تکاملی آن در دوره اسلامی ادامه داشته است. طرح‌های تزئینی بناها که در پیوستگی اجزا با کل ساخته می‌شدند، تنها مایه لذت چشم و مفرح ذهن نبوده، بلکه اغلب مفهومی عمیق برگرفته از تفکرات هر دوره داشتند. بخشی از این تزئینات، نقوش گیاهی هستند که بازه تاریخی گسترده‌ای از حدود هزاره پنجم پیش از میلاد تا دوره‌های بعد را شامل می‌شوند. این نقوش دارای ریشه اساطیری و برگرفته از باورهای اعتقادی مختلف جوامع بودند و از دوران قبل از هخامنشی تا دوره ساسانی، اغلب به صورت واقع‌گرایانه و با جنبه نمادین به کار برده می‌شدند. اما به نظر می‌رسد با رواج و اشاعه دین اسلام این نقوش هم از جنبه صوری و هم مضمون و بار معنایی دچار تحول و تغییر اساسی می‌گردند. هدف از انجام این تحقیق پی بردن به چرایی و چگونگی تأثیر تفکر اسلامی بر سیر تحول نقش‌مایه‌های گیاهی است. لذا در این تحقیق که به روش توصیفی-تحلیلی و تطبیقی انجام شده است و اطلاعات به روش کتابخانه‌ای گردآوری گردیده است، با استدلال منطقی و مقایسه نمونه‌ها این نتیجه حاصل شد که بعد از رواج دین اسلام در دوران اولیه نقوش گیاهی تقریباً بدون تغییر نسبت به دوره‌های پیشین به کار برده می‌شدند و سپس با منع استفاده از تصاویر ذی‌روح این رویه تغییر کرده و بعد از آن تحت تأثیر عواملی همچون مباحث کلامی، نقوش گیاهی به صورت تجریدی در قالب نقوش اسلیمی نمود یافتند که نشان از عالم بی‌نشان و سلوک عرفانی هنرمند دارند.

کلمات کلیدی: نقوش گیاهی، مباحث کلامی، رویکرد عرفانی، تشبیه، تنزیه

پرسش پژوهش

این پژوهش با تحلیل و مقایسه مراحل تطور نقوش گیاهی از دوران قبل از اسلام تا دوره اسلامی، به این سؤال پاسخ می‌دهد که نحوه تأثیر تفکرات کلامی و عرفانی در دوره اسلامی بر سیر تحول نقش‌های گیاهی و شکل‌گیری صور تجربیدی چگونه بوده است؟

۱- مقدمه

با مطالعه و بررسی آثار هنری مشاهده می‌شود استفاده از نقوش و تزئینات از اجزای جدایی‌ناپذیر این آثار بوده و در هنر و معماری ایران و سایر ملل و تمدن‌ها از جمله بین‌النهرین، هند، مصر و ... به وفور مورد استفاده قرار گرفته است. این نقوش که اغلب دارای جنبه نمادین هستند، ریشه در باورهای هر ملت دارند. از مهم‌ترین این باورها، توتمیسم است که از پدیده‌های اعتقادی کهن جوامع بشری محسوب می‌شود. بر اساس این باور انسان در آفرینش منشأ حیوانی یا گیاهی دارد و نمونه آن در اسطوره ایرانی، پدید آمدن انسان از گیاه ریواس است. در اساطیر مهری (میتراپی) زمانی که مهر، گاو را کشت از خون او درخت انگور و سپس گندم و آنگاه گیاهان دیگر رویدند. همچنین در متون مختلف به تولد زردشت از گل نیلوفر یا آوردن درخت سرو توسط او از بهشت اشاره شده است. بنابراین تقدس گیاهان و به کارگیری نقش‌مایه‌های منتج از آن در دوران پیش از اسلام و تداوم آن در این مدت، برخاسته از همین نگرش اساطیری و باورهای پیشین است. با مطالعه نقوش گیاهی در دوره پیش از اسلام در ایران مشاهده می‌گردد که این نقوش در بسیاری موارد جنبه نمادین داشته و اغلب به صورت واقع‌گرایانه به کار برده شده‌اند، اما با ظهور و اشاعه دین اسلام به تدریج نقوش گیاهی تحول صوری یافته و به صورت تجربیدی در بناهای اسلامی ظهور می‌یابند. به نظر می‌رسد عوامل متعددی همچون عوامل تاریخی، جغرافیایی، تأثیرات خارجی و علوم اسلامی چون ریاضیات و هندسه بر شکل‌گیری و تحول نقوش تأثیرگذار بوده‌اند، لیکن در این پژوهش تأثیر مباحث کلامی و عرفانی منتج از تفکر اسلامی بر روند تحول و نوع شکل‌گیری نقوش گیاهی بررسی می‌گردد. این تحقیق به دنبال پاسخ به این سؤال است که نقوش گیاهی بعد از اشاعه دین اسلام چه تحولی از نظر بعد معنایی و صوری داشته و جایگاه تفکرات دوره اسلامی بر این سیر تحول چه بوده است؟

اگرچه هدف اصلی این تحقیق بررسی تأثیر کلام و عرفان بر روی سیر تطور نقوش گیاهی در دوره اسلامی است، لیکن به دلیل اینکه برخی گیاهان با مضامین حکمی اسلامی تطبیق نیافته‌اند لازم است به پیشینه بار معنایی نقوش اشاره گردد، لذا از اسناد و مدارک موجود در خصوص روند شکل‌گیری نقش‌های گیاهی و تکامل آن در بناهای معماری به لحاظ زمانی و تاریخی، کلیه نقوش گیاهی ایران باستان، دوران هخامنشی، پارتی، ساسانی و همچنین دوره اسلامی در بناهای مختلف جمع‌آوری و بررسی شده است و با استدلال به روش تحلیل منطقی به اثبات فرضیه اصلی تحقیق یعنی تأثیرگذاری تفکر اسلامی بر سیر تحول این نقوش پرداخته شده است. این تحقیق از نوع کیفی و روش انجام آن توصیفی-تحلیلی بوده و گردآوری اطلاعات در آن به صورت کتابخانه‌ای (کتب، مقالات و اسناد تصویری) انجام شده است.

۲- پیشینه تحقیق

مطالعه و بررسی هنر ایرانی و تزئینات آن از سوی بسیاری محققان داخلی و خارجی سابقه‌ای طولانی دارد. مستشرقان و متخصصان حوزه هنر چون آرتور پوپ^۱ (۱۳۷۰)، آندره گدار^۲ (۱۳۷۷) و رابرت هیلن براند^۳ (۱۳۸۳) و ... به توصیف کلی این هنر در دوره‌های مختلف اشاره کرده‌اند. وحید حیدرنتاج و میترا مقصودی (۱۳۹۷) در مقاله‌ای تحت عنوان «مقایسه تطبیقی مضامین مشترک گیاهان مقدس در نقش‌مایه‌های گیاهی معماری پیش از اسلام ایران و آرایه‌های معماری دوران اسلامی (با تأکید بر دوره امویان و عباسیان)» به تفسیر دوام تأثیر گیاهان در اندیشه و معماری پرداخته و دلایل انتقال نقوش رایج در بناهای پیش از اسلام ایران به دوران اسلامی را عوامل جغرافیایی، تأکید بر بار معنایی و ... دانسته‌اند. سیدهاشم حسینی،

یونس یوسفوند و فرشاد میری (۱۳۹۴) در مقاله «مطالعه تطبیقی نقوش گچ‌بری‌های مکشوفه از شهر تاریخی دره‌شهر با نمونه‌های مسجد جامع نائین» با مقایسه گچ‌بری‌های دره‌شهر و نمونه‌های موجود در مسجد جامع نائین، نتیجه می‌گیرد تزئینات گیاهی این بناها بر اساس شیوه و سبک فراگیر متأثر از شرایط نوظهور و محدودیت‌های دین جدید در کنار بهره‌گیری انتخابی از سنت‌های زمان ساسانی بوده است. زهرا اعظمی، محمدعلی شیخ‌الحکمایی و طاهر شیخ‌الحکمایی (۱۳۹۲) در «مطالعه تطبیقی نقوش گیاهی گچ‌بری‌های کاخ تیسفون با اولین مساجد ایران (مسجد جامع نائین، اردستان و اصفهان)» با مقایسه نقوش گیاهی این بناها، نتیجه گرفتند طرح‌ها و موتیف‌های ساسانی در دوران اسلامی، در ترکیب با طرح‌های اسلیمی دیده می‌شوند. محققان غربی نقوش اسلامی را عربانه نامیده و آن را جدا از خود بنا و زمینه فرهنگی و تاریخی آنها مطالعه کرده‌اند. همچنین پژوهش‌هایی نیز با نسبت دادن معانی اعتقادی به نقوش بدون ذکر شواهد تاریخی، عملاً به ناشناخته ماندن تزئینات اسلامی و سازوکار آن در معماری اسلامی منجر شده‌اند. سایر پژوهش‌هایی که در این زمینه به کار رفته‌اند عمدتاً سیر نقوش گیاهی را از جنبه صوری بررسی کرده‌اند و تاکنون پژوهشی که تأثیر کلام و تفکر اسلامی را بر سیر تطور نقوش و ارتباط این مباحث تبیین نماید، تدوین نگردیده است. لذا جهت شناخت بهتر ابعاد فکری هنر و تزئینات اسلامی انجام پژوهشی در این زمینه ضروری به نظر می‌رسد. نوشتار حاضر با مطالعه پیشینه اساطیری نقوش گیاهی و بار معنایی آنها در دوران قبل از اسلام، سیر تحول این نقوش بعد از اشاعه دین اسلام را بررسی کرده، به تحلیل چگونگی تأثیر تفکر اسلامی از طریق مقایسه نقوش می‌پردازد.

۱-۲- پیشینه نقوش گیاهی در ایران

نقوش گیاهی در آثار مربوط به تپه‌های سیلک، متعلق به شش هزار سال پیش و حتی قبل از آن، روی دیواره غارهای عصر نوسنگی در ایران برجا مانده‌اند. البته انسان آن روزگار بی‌هدف دیواره غار یا سطح سفال را با نقش نمی‌آراست، بلکه این کار با مراسم اعتقادی و آیین‌های دینی ارتباط داشته است و هدف این بوده که آن گیاه را زیر سلطه بگیرد، از او برکت یا میوه بخواهد یا در مقام توت‌م آن را پرستش کند (ضابطی جهرمی، ۱۳۸۹: ص ۲۲۷). اهمیت اساطیری و تقدس گیاه و درخت در میان ایرانیان ریشه در داستان آفرینش نخستین پدر و مادر بشر «مشی و مشیانه» داشته که در ابتدا به شکل گیاه پیوسته به هم رویدند (مبینی، ۱۳۹۴: ص ۴۶). در جدول ۱ اشاره‌ای به اساطیر گیاهی ایران شده است.

جدول ۱: برخی اساطیر گیاهی در ایران.

منطقه	اساطیر گیاهی	شرح
ایران	اوروزا	فرشته نگهبان درخت
	امرداد	الهه پاسدار باغ و گل و گیاه
	بس تخمه	امرداد درخت بس تخمه را در میان دریای فراخ کرد بیافرید که همه گونه‌های گیاهان از او همی رویند و سیمرغ آشیان بدو دارد.
	هوم (سوم)	اسطوره مشترک میان هند و ایران-در ریگ ودا و اوستا به آن اشاره شده است.
		در اسطوره ایرانی بندهشن، اهورامزدا گیاه را در مرتبه چهارم آفرینش (برای یاری گوسپند سودمند آفرید)

در جدول ۲ برخی از نقوش گیاهی اساطیری پیش از دوره هخامنشی آورده شده است که در نوع گیاه مشترک هستند و شامل نقش «لوتوس» و نقش «درخت خرما و درخت زندگی» است. این موارد جزء گیاهان مقدس در دنیای باستان بودند.

جدول ۲- نقوش گیاهی سطوح مختلف در ایران باستان

				لوتوس
نقش گل چند پر لوتوس بر گل میخ های سفالی تخت، ربط ۲ (حیدری، ۱۳۸۷: ص ۲۱۱)	نقش گل لوتوس آجر لعابدار قلاچی، موزه ملی ایران، (حسن زاده، ۱۳۹۰: ۷۶)	نقش لوتوس بر روی قطعه عاجی از زیویه www.metmuseum.org	نقش لوتوس، از جنس شیشه حسنلو، قرن ۹ ق.م www.metmuseum.org	
				نخل و درخت زندگی
نقش درخت نخل (درخت زندگی) در آجر ربط ۲ (حیدری، ۱۳۸۷: ص ۲۱۳)	نقش برگ نخل بر پایه ستونی از قلاچی بوکان (ملازاده، ۱۳۹۱: ص ۷۵)	نقش درخت زندگی بر روی پلاک عاج زیویه، قرن ۷ ق.م (موزه ملی ایران، عکس: نجف علیزاده)	درخت نخل بر روی قطعه سفالی، حسنلو، قرن ۹ ق.م www.metmuseum.org	

۳- روند شکل گیری و تکامل نقوش گیاهی در آثار پیش از اسلام

۳-۱- نقوش گیاهی در دوران هخامنشی

تخت جمشید از نخستین نمونه‌های بی نظیر کاربرد نقوش گیاهی در تزئین بناست (اعظمی، ۱۳۹۲: ص ۱۶). نقوش گیاهی در تخت جمشید شامل گل نیلوفر، نخل، سرو و گل چندپر است که هر کدام دارای معانی و مفاهیم عمیق‌اند. هدف استفاده از این نقوش تزئین ظاهری بنا نبوده است. در نقوش گیاهی تخت جمشید معمولاً گل‌ها به شکل دایره یا مثلث بودند و این شکل‌ها با مفهوم تقدس و مورد احترام بودن گیاهان تطابق و هم‌خوانی دارد (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۳۹). تصویر ۱ شامل نقوش گیاهی استفاده شده در بناهای دوران هخامنشی است.

تصویر ۱: الف) گل نیلوفر در دست بزرگان پارسی (انصاری نژاد، ۱۳۹۳: ص ۵۲) ب) آجرهای هخامنشی با نقش لوتوس (metmuseum.org) ج) درخت سرو در نگاره‌های تخت جمشید (نادری، ۱۳۹۶: ص ۲۹)

۳-۲- نقوش گیاهی در دوران پارتی یا اشکانی

بنیان معماری پارسی ترکیبی از عناصر یونانی و شرق کهن بود. بسیاری از نگاره‌ها در آرایه‌های نقش برجسته، متأثر از هنر هلنی بودند که می‌توان به ماریچها و موگونه‌های کاخ آشور اشاره کرد. در کاخ نسا نیز آثار آثاری همچون گل نیلوفر یا اشکال گیاهی دیگر مشاهده می‌شود (پوپ، ۱۳۸۲: ص ۵۳۹).

یکی از بهترین مکان‌هایی که هنر گچبری اشکانی را نشان می‌دهد قلعه یزدگرد است که شامل نقوش مختلف است (تصویر ۲). تاثیر برگ‌های کنگره‌دار یونانی در سرستون‌ها، الهام از گل‌ها، بوته‌ها، برگ‌ها و میوه‌های درختان به صورتی ساده در دوره پارسی به چشم می‌خورد.

(ب)

(الف)

تصویر ۲: نقوش دوره اشکانی (الف) نگاره غنچه پیچکی دوره اشکانی (مکی نژاد، ۱۳۹۷: ص ۲۰۵) (ب) نگاره تاک و پیچک دوره اشکانی

(www.metmuseum.org)

۳-۳- نقوش گیاهی در دوران ساسانی

سبک رایج در دوران ساسانی را می‌توان مقطع نهایی یکی از تحولات عظیم هنری که حدود چهار هزار سال قبل از آن، در منطقه بین النهرین و ایران شروع شده بود نامید. مضامین هنری ساسانی شامل مضامین طبیعی و مضامین اسطوره‌ای بود. این دوره از جهت بررسی تقدس گیاهان در ساختارهای اندیشه‌ای (اسطوره) جایگاه خاصی دارد، زیرا اساطیر این دوران تداوم یافته باورهای پیشین هستند (دادور، ۱۳۸۵: ص ۱۰۰). اسطوره‌ها در این دوره به حیات خود ادامه دادند و الهام‌بخش نمادها و سمبل‌هایی شدند که در آرایش بناها متناسب با مفاهیم نمادین و رمزی خود به کار رفتند. اغلب گچ‌بری‌های یافت شده در دامغان، کیش و تیسفون سبکی واحد را از خود نشان می‌دهند. برای مثال، گل‌ها و برگ‌ها به روش حجمی واحد اجرا شده‌است و تفاوت‌های سبکی که در برخی از نگاره‌ها دیده می‌شود بسیار اندک است. در نتیجه این سبک در مناطق وسیعی رایج بوده است و تغییرات بسیار اندکی به خود دیده و عملاً برای سه سده ثابت مانده است (پوپ، ۱۳۸۲: ص ۶۶۹). نقوش گیاهی در دوره ساسانی شامل نخل، تاک و پیچک، گل نیلوفر، نقش انگور و انار است (تصویر ۳).

(ج)

(ب)

(الف)

تصویر ۳: الف و ب) گچ‌بری با نقش پرنده بر شاخه انگور، چال ترخان، موزه بوستون منبع www.raeeka.wordpress.com (ج) نقش نخل، کاخ تیسفون، metmuseum.org

با مقایسه و تحلیل نقوش گیاهی مندرج در جدول ۳، ملاحظه می‌گردد با توجه به تداوم بار معنایی و مضمون نقوش گیاهی، شکل صوری این نقوش در دوران پیش از اسلام تغییرات آن‌چنانی به خود ندیده است. با ظهور دین اسلام و اشاعه

آن در نواحی مختلف، هنر اسلامی با کسب تجاری از هنرهای پیشین به تدریج شکل گرفت و رو به رشد و گسترش نهاد. سبک اولیه هنر اسلامی محصول صنایع هنری فرهنگ‌های کهنی است که اسلام انگیزه و تحرک جدیدی به آن‌ها بخشید^۴. هنر اسلامی در آغاز شکل‌گیری خود تحت تأثیر دو تمدن ایران و بیزانس بود و دو حکومت اموی و عباسی نقش مهمی در انتقال هنر تمدن‌های پیشین به هنر اسلامی داشتند (رایس، ۱۳۸۴: ص ۳). چنانکه ذکر شد نقوش گیاهی به کار رفته در بناهای ایران باستان اغلب جنبه تزئینی و زیبایی صرف نداشته به دنبال ارائه معانی و مفاهیم به شکل نمادین و تأثیرگذار بودند (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴۷). در دوره اسلامی این نقوش به تدریج متناسب با این فرهنگ، تعدیل و استحاله یافته و در چارچوب هنر اسلامی قرار گرفتند (خزایی، ۱۳۸۵: ص ۲۳).

جدول ۳: سیر تکامل نقوش گیاهی در ایران پیش از اسلام.

نقوش گیاهی	پیش از هخامنشی	هخامنشی	اشکانی	ساسانی
درخت زندگی نشان پیروزی، اغلب بین دو جانور افسانه‌ای، (پورخالقی چترودی، ۱۳۸۰: ص ۹۶)	نقش جام مارلیک Ammi.ir	-	-	طاق بستان (گیرشمن، ۱۳۷۰: ص ۲۳۵)
نخل یا پالمت مظهر طول عمر و پیروزی توام با سلامتی	درخت نخل حسنلو، قرن ۹ ق م metmuseum.org	مهر هخامنشی metmuseum.org	(چهری، ۱۳۸۶: ص ۳۹۰)	کاخ تیسفون (اعظمی، ۱۳۹۲: ص ۱۸)
لوتوس به فارسی گل آب‌زاد، جای نگهداری تخمه یا فر زردشت (مبینی، ۱۳۹۴: ص ۴۹)	نقش لوتوس، حسنلو قرن ۹ ق م metmuseum.org	تخت جمشید (انصاری نژاد، ۱۳۹۳: ص ۵۴)	(چهری، ۱۳۸۶: ص ۳۹۰)	کاخ چال ترخان (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴۵)
سرو به علت زوال ناپذیری، نشان قوت و دوام. درخت مقدس در آیین میترایی	-	تخت جمشید rasekhood.net	-	کاخ کیش (پوپ، ۱۳۸۲: ص ۲۵۶)

کاخ تیسفون metmuseum.org	گوشواره دوره اشکانی www.raeeka.wordpress.com	-	-	گل انار رمز جاودانگی و باروری . میوه انار و پردانگی آن نماد جاودانگی و باروری آناهیتا (خالدیان، ۱۳۸۷: ص ۲۳)	۵
کاخ تیسفون metmuseum.org	قلعه یزدگرد metmuseum.org	-	-	انگور در آیین میترائیسم ایران باستان مقدس بوده و نماد برکت است (حیدرنتاج، ۱۳۹۵: ص ۳۸)	۶
کاخ تیسفون (انصاری نژاد ۱۳۹۳: ص ۹۸)	(چپری، ۱۳۸۶: ص ۳۹۲)	-	-	آکانتوس جایگاهی در فرهنگ و اسطوره مشرق ندارد و دارای خاستگاه اندیشه در یونان باستان است (آدام، ۱۳۷۵: ص ۹۰)	۷

۴- تأثیر حکمت و کلام اسلامی در روند تحول نقوش گیاهی در دوره اسلامی

در سده‌های آغازین اشاعه دین اسلام، مؤمنان بر مبنای آیات و روایات تشبیهی عمدتاً رویکردی نص‌گرایانه داشتند و در رویارویی با آیاتی که صورتی انسان‌وار از خداوند ارائه می‌کردند، آن آیات را بر مبنای ظاهر تفسیر نموده و در بحث صفات از الگوی تشبیهی پیروی می‌کردند. تشبیه در اصطلاح اهل کلام یکسان و همانند دانستن مخلوق با خالق و نسبت دادن صفات و افعال بشری به خداوند است (پهلوانیان، ۱۳۹۴: ص ۲۲).

با شروع نهضت ترجمه از سال ۲۱۵ ه.ق و وجود زمینه نسبتاً آزاد بحث و تبادل نظر، بغداد به یکی از مکان‌های پربار کلام در حوزه مذاهب گوناگون مبدل شد که از نتایج آن ایجاد فرقه‌های زنادقه، مجسمه و ... بود (موسوی صدیق، ۱۳۹۳: ص ۱۲۰). یکی از این فرقه‌ها معتزله بود که به جنبه عقلی و تنزیهی تأکید داشتند. آنها توحید را اقرار به یگانگی خدا می‌دانستند و این که غیر از او، در صفاتی که نفیاً یا اثباتاً مستحق آن‌ها بود با او مشارکت ندارند. با چنین تعریفی از توحید، معتزله به نفی هرگونه تشبیه پرداختند. روش معتزله در شناخت عقاید، راه عقلی صرف بود. طبق نظر اهل تنزیه، خداوند کاملاً منزّه از عالم بوده و بین خالق و مخلوق هیچ ارتباط وجودی جز نسبت خلقت نیست یعنی اینکه خداوند به عنوان خالق، موجودات را خلق کرده و هیچ ارتباط وجودی با آنها ندارد (همان، ص ۱۲۲). این مذهب در مخالفت با تشبیه، خداوند را از صفات قدیم تنزیه می‌کرد. این موضع افراطی را عالمان سنی همچون احمد بن حنبل نقد کردند. متوکل، خلیفه عباسی (۲۳۲-۲۴۷ ه.ق)، تحت تأثیر حنبلیان و سایر اهل السنه، مذهب معتزله را مردود شمرد. دیگر خلیفه عباسی المتهدی (۲۵۶-۲۵۵ ه.ق) نیز همین جهت‌گیری را در حکومت خود حفظ کرد، آلات موسیقی را شکست، از اشیای تجملی اعراض کرد و شمایل تصویر شده بر اتاق‌های مزین را زدود. سلجوقیان (۴۴۷ ه.ق) بعد از روی کار آمدن، از فرقه‌ی کلامی اشاعره حمایت کردند. (نجیب اوغلو، ۱۳۷۹: ص ۱۳۶) در این زمینه اشعری بیشترین اهتمام را به کار بست. وی که می‌کوشید حد وسط طرق مختلف را برگزیند، تشبیه را رد کرد و صفات معنوی را به اثبات رساند و در تنزیه تنها به همان میزانی که

پیشینیان آن را محصور کرده بودند اکتفا کرد. وی از جهان‌شناسی ذره‌باورانه معتزله برای اثبات قدرت مطلق الهی استفاده کرد، بدین صورت که می‌گفت تنها خداوند است که می‌تواند با مشیت خود و دخالت مدام، نظمی را که در ترکیب ذرات عالم مشهود است حفظ کند. از این نظریه در برهان نظم استفاده کرده‌اند. در این برهان بر وجود خداوند از طریق طرح و ترکیب شگفت‌انگیز مشهود در خلقت استدلال می‌کنند. در همین دوران بود که اسلوب هندسی گره رایج شد (پهلوانیان، ۱۳۹۴: ص ۳۲).

رویکرد دیگر، دیدگاه عارفانی چون ابن‌عربی می‌باشد که در آن تعادل میان تشبیه و تنزیه مد نظر بوده است. به این معنا که نه مانند اهل تشبیه برای ذات پروردگار و اوصاف او جنبه جسمانی و مادی قائل شدند و نه مانند اهل تنزیه شناخت حضرت حق را دور از دسترس انسان دانستند. بلکه به هر دو جنبه تشبیهی و تنزیهی و تعادل میان صفات جلال و جمال الهی توجه داشتند. ابن‌عربی اشاره می‌کند تنزیه در مقام عقلی و متعلق به این مقام و تشبیه در مقام تجلی و متعلق به آن است. به گفته او حق در مقام عقلی منزّه است و در این مقام معرفت فرد تنزیهی است نه تشبیهی، که البته معرفتی ناقص است و زمانی که حق با تجلی خود معرفت تشبیهی را نیز اعطا کند، فرد به معرفت کامل دست می‌یابد و در این مرتبه تشبیه و تنزیه او مطابق حق است (همان، ص ۴۵). بدین معنی که حضرت غیب در مرتبه ذات و سابق بر تجلی اسماء، منزّه از هر وصف و نسبت است و این جنبه حق مخفی و ناشناخته بوده و تنزیه مربوط به همین مقام است. اما خداوند پیاپی تجلی کرده و اسماء و صفات خود را ظاهر می‌سازد، اسماء و صفات نیز مقتضیات خود را آشکار ساخته و کثرت در عالم خارج ظهور و بروز می‌یابد که این همان کثرات و تجلی حقیقت وجود و حضرت حق است. از نظر عارفان همه عالم مظاهر و تجلیات و ظهور حق تعالی است و حق، باطن و روح این عالم است و او به واسطه اسم «الظاهر» تجلی نموده و جهان مظهر این اسم است. در حالی که تنزیه مطلق خداوند موجب عزلت او از عالم هستی خواهد شد.

ارتباط نزدیک میان طرح‌های غیرذی‌روح و زمینه‌هایی که مقصود اصلی آنها بوده، این احتمال را پیش می‌آورد که همه آنها از گرایش‌های کلامی تغذیه می‌کرده‌اند که بر جوامع پدید آورنده آنها حاکم بوده است. حکومت‌ها برای مشروعیت دادن به حکومت خود این جهت‌گیری‌های متغیر را اتخاذ می‌کردند. گاه حکومت‌ها کانون تولیدات هنری نیز واقع می‌شدند و جهت‌گیری کلامی آنها نحوه مشروع بیان بصری را که نقش بناهای دینی می‌شد رنگ می‌بخشیده است. در دوران اولیه، واژگان تزئینی غیرشمایلی بناهای دینی اموی عمدتاً طبیعت‌گرایانه بود. این عناصر در ترکیب با نگاره‌های ساسانی نحوه بیان بصری خاص امپراطوری اموی را شکل بخشید که در نقش‌های هندسی و گیاهی‌اش همچنان پیوند وراثتی با الگوهای هلنی و یونانی و باستان متأخر و بیزانسی دیده می‌شود. این پیوند در عناصر تزئینی غیرشمایلی اوایل دوره عباسی نیز مشهود است... در این دوران استفاده از انواع نقوش در قالب الگوی اشکال زنده، طرح‌های گیاهی، اشکال هندسی و انتزاعی در تزئین بناها اهمیت بالنسبه یافت، لیکن ویژگی خاص نقوش اسلامی را که گریز از طبیعت و حرکت به سمت تعالی و کثرت‌گرایی و استفاده از عناصر تجریدی بود را به‌دست نیاورده بود و کمابیش تحت تأثیر اشکال و سنت‌های هلنی-رومی و ایرانی باقی مانده بود (نجیب اوغلو، ۱۳۷۹: ص ۱۳۱).

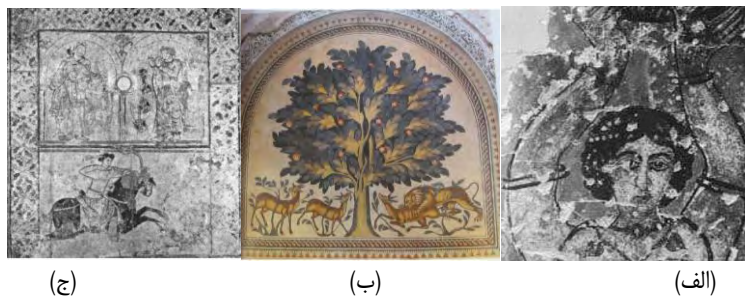
با آغاز سده ۳ ه.ق، با گسترش و نفوذ اندیشه‌های مکتب بغداد، آثار هنری پیشین پس از آنکه مهور به شاخصه‌ها و تفکرات این مکتب می‌گردند به سراسر قلمرو اسلامی صادر می‌گردند. تبدیل نقش‌های گیاهی و هندسی کلاسیک‌وار به سبک منقور سامرا ابداعی انقلابی به شمار می‌رود. این سبک تازه به سرعت از مراکز خلافت عباسیان به سایر نقاط تحت حکومت ایشان انتقال یافت. در این سبک طرح‌های گیاهی و هندسی ناشی از الگوهای کلاسیک که در سبک‌های امپراتوری بیزانس و ساسانی و اموی وارد شده بود، به ظرافت از آنها اقتباس و به صورت‌های در هم تأیید‌ای تبدیل شد که به کلی با نوع زمینه‌سازی تصویر که پیش از آن معمول بود تفاوت داشت... اعتقاد به عالم متجزی و بی‌ثبات که در معرض تحول مدام است، شاید سبک مذکور سامرای را تغذیه کرده باشد. سبکی که دارای ابهام تعدی در نمایش صور طبیعی است، چنانکه گویی صورت‌ها در حالتی میان ابهام و وضوح، بودن و شدن، فعل و قوه واقع‌اند... تصادفی نیست که این تغییر ظاهراً

تعمدی در نحوه بیان بصری در زمانی رخ داد که حکومت بنی عباس سخت درگیر مجادلات کلامی و فلسفی درباره ماهیت ناپایدار ماده در عالم طبیعت بود که به مباحث وسیع‌تری همچون تنزیه مطلق خداوند و شأن نفس ناطقه و عقل انسان چون جوهری غیر مادی مربوط می‌شد (همان، ص ۱۳۴). از قرن ۴ هجری قمری به بعد با تغییر شرایط در اعتقادات و پیوند عرفان با مقوله هنر، در پی محدودیت در تصویرگری و همچنین برای رهایی از متهم شدن به رقابت با خالق، هنرمندان در خلق مظاهر طبیعت به نقوش تجریدی روی آوردند (بیادار، ۱۳۹۳: ص ۱۶۲). در این زمان، بن‌مایه‌های فکری و اعتقادی منتج از فرهنگ اسلامی به جای اهمیت دادن به واقعیت تصویر، در پی کشف و نقش زدن جهانی پر از رمز و راز است که ریشه در عالم خیال دارد و واقعیت در برابر آن ناچیز و پست می‌نماید. عالم خیال با مفهوم تشبیه و تنزیه گره خورده خلق آثاری را ممکن می‌سازد که هم از وجه تشبیهی برخوردارند و هم نشان از تنزیه دارند (پهلوانیان، ۱۳۹۴: ص ۵۷). باور به تنزیه تا پیش از ابن‌عربی و عرفان نظری همواره مورد تأکید متکلمان اسلامی بوده است. اما عرفان با تأکید بر دانش شهودی خود برگرفته از وحی و ظرفیت وجودی عالم خیال قائل به جمع بین تشبیه و تنزیه است. لذا با شکل گرفتن عرفان اسلامی و تأثیرپذیری مستقیم هنر از عرفان (طبق فتوت‌نامه‌ها هنرمندان جزء دسته عرفا بودند)، در هنر اسلامی رویکرد بین جمع تشبیه و تنزیه (صفات جمالی و جلالی خداوند) شکل می‌گیرد. بنابراین در هنر اسلامی، هنر تصویری جای خود را به هنر غیرتصویری و انتزاعی داده است و از این به بعد انتزاع و تجرید در نقوش دیده می‌شود (ناجی، ۱۳۸۶: ص ۱۱۹).

۵- بحث و یافته‌های تحقیق

۵-۱- مرحله اول، تغییر جزئی نقوش نسبت به دوران قبل از اسلام

در دوران اولیه ظهور و اشاعه دین اسلام به دلیل نوپایی تفکر حکمی و کلامی و عدم تأثیر آن بر جنبه‌های مختلف اجتماعی و فرهنگی، هنر رایج در جوامع تحت حاکمیت اسلامی، برگرفته از تمدن‌های بزرگ پیشین یعنی بیزانس و ایران بود. حکومت اموی نیز به دلیل رفاه‌طلبی و نگرش مادی خود به پیروی از شاهان ایران و بیزانس، اقدام به احداث کاخ‌های باشکوه و بناهای عظیم نمودند که تزئینات و سایر ملاحظات اجرایی آن برگرفته از بناهای بجا مانده از این دو تمدن بود. در واقع در این دوران جنبه باطنی سنت اسلامی هنوز تأثیر خود را بر تزئینات وابسته به معماری نگذاشته بود. لذا تزئینات و به تبع آن نقوش گیاهی در این دوران با تغییر اندک نسبت به دوره قبلی مورد استفاده قرار گرفت. وجود برگ‌های نخل و گل نیلوفر در قصر الحیر، کاخ خربه‌المفجر و همچنین برگ‌های تاک و خوشه‌های انگور در بنای قبه‌الصخره و بهره‌گیری از شکل‌های مثلث و دایره در قصرالمشتی و سایر نقوش به کار رفته همه نشان از حضور معماری و هنر ایرانی در معماری دوره اموی و عباسی دارند (تصویر ۴). طبق آنچه در متون و اسناد بدست آمده است به کارگیری نقوش انسانی و حیوانی در سال‌های ابتدایی حکومت اموی رواج داشته است که نمونه آن در تصاویر زیر نشان داده شده است. در جدول ۴ مقایسه‌ای بین نقش‌های اموی و دوران ماقبل انجام شده است.

تصویر ۴: از سمت راست الف) قصر الحیر غربی، صحنه شکار (فرسکو) موزه ملی دمشق (شفیعی فر، ۱۳۹۱: ص ۱۰۳) ب) موزائیک، قصر خربه المفجر، اریحا (Fowden, 2004: 65) ج) تصویر یک زن، طاق شرقی سالن قصیر عمره، امویان (Fowden, 2004: 95)

جدول ۴: مقایسه نقوش گیاهی قبل از اسلام و استحاله مستخرج از دوره اول

تحلیل	نقش مایه مستخرج از استحاله اول	نقش مایه‌های گیاهی قبل از اسلام
نقش سمت چپ که در قبه‌الصخره به کار رفته است، مشابه کاشی‌کاری‌های کلیسای تولد مسیح در بیت‌الحم است و بیانگر تأثیر هنر دوره ساسانی است که در کاخ‌های امویان به چشم می‌خورد.		
	قبه الصخره- بیت المقدس ۶۹۱م(حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴۷)	کاخ بیشاپور ساسانی (گیرشمن، ۱۳۷۰: ص ۴۰)
ستاره شش پر و چندپر و در قبه‌الصخره از نقوش آشنای ساسانی است که برخی معتقدند مربوط به الهه آناهیتاست.		
	ستاره هفت پر-قبه الصخره -امویان (شقیعی فر، ۱۳۹۱: ص ۱۰۱)	ستاره شش‌پر، قلعه ضحاک ساسانی (چهری، ۱۳۸۶: ص ۲۲۷)
نمونه مشابه جفت برگ‌های نیم پالمی با کاسبرگ‌های چهارتایی در قبه‌الصخره را می‌توان در پلاک تزئینی مشکوفه از تپه حصار دامغان مشاهده کرد.		
	نیم پالمت جفتی در قبه الصخره -امویان (شقیعی فر، ۱۳۹۱: ص ۱۰۲)	نیم پالمت جفتی در تپه حصار دامغان (شقیعی فر، ۱۳۹۱: ص ۱۰۲)
حاشیه تزئین بر روی دیوار بیرونی نشانگر طبیعت‌پردازی خطوط محیطی و الگوگیری از معماری ساسانی است.		
	کنگره های نمای خارجی پیشخان حمام خربه المفجر (Fowden, 2004: 162)	نقش کنگره با برگ خرما، بیشاپور (رستمی، ۱۳۹۰: ص ۲۴۱)
صلیب شکسته به همراه تزئینات گیاهی در خربه المفجر مشابه قلعه یزدگرد		
	صلیب شکسته مورب و گل نیلوفر -خربه المفجر (Fowden, 2004: 162)	صلیب شکسته مورب و حاشیه روزت قطعه گچ بری قلعه یزدگرد (Keall, 1977)
مدالیون گچبری خربه المفجر مشابه مدالیون گچبری تپه حصار دامغان		
	مدالیون گچ‌بری خربه‌المفجر (Hamilton 1953)	مدالیون گچبری تپه حصار دامغان کاخ ساسانی (رستمی، ۱۳۹۰: ص ۲۱۳)
گل‌های پالمت ۷ پنج لپی شبیه به پالمتهای هفت لپی کاخ تیسفون		
	گل وسط یکی از مثلث‌های تزئینی قصر المشرقی (هیلن براند، ۱۳۸۳: ص ۳)	پالمت گچ بری شده کاخ تیسفون (زمانی، ۱۳۵۵: کونل، ۱۳۴۷)

۲-۵- مرحله دوم، استحاله نقوش بر پایه تنزیه و ممنوعیت استفاده از نقوش ذی روح

با مطالعه در روند سیر تحول نقوش گیاهی مشاهده می‌گردد که عناصر و نقوش هخامنشی و ساسانی در هنر و تزئینات بناهای اموی جذب شده و رشد می‌یابند. این رویه کم و بیش تا آغاز دوره عباسی ادامه می‌یابد. با روی کار آمدن عباسیان، با توجه به نفوذ ایرانیان به عنوان کارگزاران و مشاوران و وزیران حکومت عباسی، هنر ایرانی تأثیر مضاعفی بر فرهنگ و هنر دوره اسلامی می‌گذارد. از سوی دیگر با آغاز نهضت ترجمه و ایجاد مکاتب فکری بغداد، عقل‌گرایی در پرتوی اندیشه‌های فلسفی، از طریق مناظرات علمی با مسیحیان وارد فرهنگ اسلامی شده و چگونگی تصویر خدا و معنانشناسی صفات او دچار تغییر و تحول اساسی می‌گردد که نتیجه آن بحث خدانشناسی بر پایه تنزیه است. این تحولات فکری که عمدتاً در زمینه منطق، کلام و فقه بود، در سالهای اولیه بر روی هنر تأثیر کمی گذاشته و حداکثر حدود و ثغور هنر در آن تعیین شد و لذا به محتوای هنر توجه زیادی نگردید. نتیجه این دوره را می‌توان ممنوعیت استفاده از نقوش ذی روح در آثار هنر اسلامی دانست.

بنا بر مشاهدات و تحلیل‌های نقوش گیاهی در بناهای این دوره از جمله مسجد سیمره (دره شهر)، مسجد نه گنبد بلخ (تصویر ۵ و ۶)، مسجد جامع نائین و کاخ بلکورا و ... نتیجه گرفته می‌شود که نقوش گیاهی در این بازه زمانی، در نواحی تحت حاکمیت اسلام هنوز از نقوش دوران پیش از اسلام تأثیر پذیرفته و از نظر شکلی به حالت تجریدی مبدل نگشته‌اند. تفاوت آن با دوره استحاله اول در این است که گرایش‌های کلامی تأثیر خود را به صورت تدریجی در هنر گذاشته و از اشکال غیر ذی روح بر پایه اعتقاد به تنزیه استفاده شده است. در جدول ۵ به اختصار برخی نقوش مهم تداوم یافته از دوران قبل از اسلام نشان داده شده است :

تصویر ۵: الف) نقش گیاهی تاک (برگ مو)، (ماخذ: مبینی، ۱۳۹۷: ص ۶۶) ب و ج) پالمیت (برگ نخل) در مسجد نه گنبد بلخ، (همان)

تصویر ۶: دو نمونه از پلاک‌های گچی دره شهر با نقش گل چندپر و پالمیت (یوسف وند، ۱۳۹۴: ص ۳۸)

جدول ۵: مقایسه نقوش دوره های پیشین و استحالته مستخرج از دوره دوم

تحلیل	اوایل دوره عباسی	نقوش گیاهی در استحالته اولیه و یا در دوره های پیش از اسلام
نقوش گیاهی مسجد نه گنبد بلخ درون قاب‌های هندسی قابل مقایسه با نقوش گیاهی در دوره ساسانی. این مسجد بهترین نماینده سبک‌های اول و دوم سامرا در ایران است.		
	برگ انگور و پیچک تاک - مسجد نه گنبد بلخ (مبینی، ۱۳۹۷: ص ۶۶)	چال ترخان - دوره ساسانی (شفیعی فر، ۱۳۹۱: ص ۱۰۸)
میوه بلوط که در دوران ساسانی به نقوش گیاهی مورد استفاده در ایران اضافه شد، به ندرت در نقوش‌های بعد از اسلام مشاهده شده است.		
	میوه بلوط در مسجد نه گنبد بلخ (مبینی، ۱۳۹۷: ص ۶۶)	نقش بلوط در کاخ تیسفون (metmuseum.org)
گچ‌بری‌های اوایل دوران عباسی به گفته اتینگهاوزن و گرابر میراثی از هنر ساسانی است.		
	برگ تاک و انگور، سبک اول سامرا - قاهره (شفیعی فر، ۱۳۹۱: ص ۱۰۸)	گچ بری قسمتی از یک پایه ستون ساسانیان، تپه میل (چپری، ۱۳۸۶: ص ۳۸۲)
نقش انگور بیانگر امید و باروری که در مسجد نائین کار شده مشابه نمونه‌های ساسانی از جمله کاخ چال ترخان است.		
	نقوش گیاهی پایه ستون مسجد جامع نائین (ماخذ: خزائی، ۱۳۸۱: ۱۵۳)	چال ترخان - ساسانی (metmuseum.org)

۳-۵- مرحله سوم، استحالته نقوش بر پایه تنزیه (ابهام تعمدی نقوش)

طبق نقوشی که از این دوران به دست آمده است مشاهده می‌شود، در این نقش‌ها، اجزای تشکیل دهنده پیوسته به یکدیگر تبدیل می‌شوند. این نقوش غالباً منحنی بوده، سطوح موجی را پدید می‌آورد که شباهت اندکی نیز به نقوش گیاهی داشته، گاهی نقوشی همچون مرغی در میان آن دیده می‌شود. در بعضی موارد نیز قاب‌های هندسی را می‌توان مشاهده کرد که

نقوش فوق را در برگرفته است. این ابهام تعمدی و احتراز از ترسیم شکل های واضح و شناخته شده در نقوش بناهای این دوره راه می توان حاصل اعراض تقلید مستقیم از طبیعت دانست. با بررسی نقوش این دوره و مقایسه آن با نقوش گیاهی دوران پیشین (جدول ۶) چنین استدلال می شود که اشاعه و ترویج بحث تنزیه در مباحث کلامی (که هر گونه تجسم و وجه تشبیهی را مردود می شمرد) و تأثیر آن در حیطه هنر به صورت گرایش به نقوش بی شکل نمود می باید و لذا ابهام بصری در آن تعمدی بوده است. می توان این نقوش را سرآغاز تجرید و انتزاعی شدن نقوش گیاهی به شمار آورد که در آن طبیعت گرایی نفی شده و اکثر عناصر به کار گرفته شده اعم از نقش یا کلام نشان از عالم بی نشان می دهند.

جدول ۶: نقوش مستخرج از استحاله دوره سوم

www.pinterest.com	هیلن براند، ۱۳۸۳: ص ۴۰۳	www.pinterest.com
لوح سبک ب سامرا، قرن سوم، برلین، موزه هنر اسلامی (نجیب اوغلو، ۱۳۷۹: ص ۱۳۴)	www.metmuseum.org	www.pinterest.com
لوح سبک ب سامرا، قرن سوم/نهم، برلین، موزه هنر اسلامی (نجیب اوغلو، ۱۳۷۹: ص ۱۳۴)	www.metmuseum.org	

۴-۵- مرحله چهارم، شکل گیری نقوش گیاهی مبتنی بر جمع تشبیه و تنزیه (با تبیین ساختارهای عرفانی ابن عربی)

از قرن ۴ ه.ق به بعد، اعتقادات عرفانی و تصوف با مقوله هنر پیوند می یابند. طبق فتوت نامه ها هنرمندان جز رسته عارفان بودند. لذا هنر این دوره آمیخته با مضامین عرفانی می گردد. اوج شکوفایی نقوش اسلامی در این دوره نشأت گرفته از جمع بین مباحث تشبیه و تنزیه است که از پایه های ترین اعتقادات اهل تصوف و عرفاست. این نقوش که اغلب شامل دو بخش

اسلیمی (گردش حلزونی و سراسلیمی) و ختایی می‌باشند در بخش اسلیمی خود، اعتقاد به تنزیه را القا می‌کند و در بحث ختایی القا کننده بحث تشبیه است. در جدول ۷ روند تکامل و شکل‌گیری انواع سراسلیمی‌ها و نقوش گیاهی مختلف نشان داده شده‌است. طبق مقایسه نقوش گیاهی پیش از اسلام و نقوش مورد استفاده بعد از رواج اسلام در ایران، نقوش گیاهی در طی تکامل به سه دسته تقسیم می‌شوند:

- ۱- دسته اول شامل نقوشی است که بنا بر مضامین‌شان استفاده از آنها در دوران اسلامی منقطع گردیده و در دوره‌های بعدی در هیچ بنایی به چشم نمی‌خورند. (بلوط و انجیر و ...)
- ۲- دسته دوم نقوشی می‌باشد که بدون تغییر و به همان شکل اولیه مورد استفاده قرار گرفته‌اند و شامل سرو و نیلوفر می‌باشد.
- ۳- دسته سوم نقوشی هستند که بنا بر تشابه نسبی مضامین مربوط به آنها در دوره اسلامی، به تدریج منطبق با مباحث عرفانی و کلامی به شکل تجرید یافته در بناها نمود یافته‌اند. از جمله آکانتوس، انار و مهم‌تر از همه تاک و پیچک و پالم‌ت که به نظر برخی پژوهشگران منشأ اسلیمی‌های شاخص از جمله دهن‌اژدری و خرطوم فیلی می‌باشند. در جدول ۸ این سه دسته نشان داده شده است.

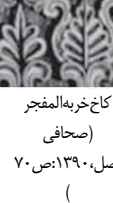
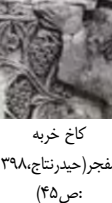

۶- نتیجه‌گیری

استفاده از نقوش گیاهی به جهت تزئین و یا القای بار معنایی آنها سابقه‌ای طولانی دارد. با مطالعه و بررسی نقوش مشاهده می‌شود بعد از گسترش دین اسلام سیر تحول صوری و معنایی نقوش گیاهی تحت تأثیر عوامل مختلف قرار می‌گیرد که یکی از آنها تأثیر تفکرات اسلامی است. در سال‌های اولیه اشاعه دین اسلام، که هنوز مباحث کلامی و تفکر دینی شاکله اصلی خود را به دست نیاورده بود و هنر نیز چندان تأثیری از آن نگرفته بود، بناهای مذهبی با سادگی تمام و بناهای غیر مذهبی از جمله کاخ‌ها به روش تمدن‌های پیشین یعنی ساسانی و بیزانس و به سبک پادشاهی و مجلل ساخته می‌شد و نقوش گیاهی مورد استفاده در آنها به تبع همین امر به صورت رئالیستی در تزئین بناها به کار می‌رفت، البته تحت مضامین اسلامی استفاده از نقوش ذی روح منع گردید. با روی کار آمدن عباسیان و شکل گرفتن حلقه بغداد و ایجاد مباحث فلسفی، حکمی و کلامی و تأثیر آن بر هنر و تزئینات اسلامی، استحاله نقوش ابتدا تحت تأثیر تنزیه نمایان شد. طبق بررسی نقوش گیاهی در این دوره که از شاخص‌ترین آنها می‌توان به سبک سامرا اشاره کرد، نوعی ابهام تعمدی و تمایل به حالت بی‌شکلی در این نقوش مشاهده می‌گردد. از قرن ۴ هجری به بعد منطبق با جمع مباحث تشبیه و تنزیه نقوش به صورت انتزاعی و تجریدی و تحت عنوان نقوش اسلیمی، آذین بخش بناهای مختلف مخصوصاً بناهای مذهبی و مساجد می‌شود که هدف از کاربرد آنها تنها جنبه تزئینی نبوده بلکه این نقوش انسان را به عالم خیال و مثال که منشأ هنر هنرمند عارف و نشان از لامکان الهی و جایگاه ملاقات‌های عرفانی بود، رهنمون می‌گردد. به همین دلیل، گرایش‌های رمزی و نمادین که در تزئینات جلوه‌گر می‌شود دیگر آن جنبه واقع‌گرایانه را ندارد و هر نقش ورای ارزش صوری خود دارای ارزشی برگرفته از عقاید و باورهای مردم جامعه در طی نسل‌هاست و این رویکرد که معماری اسلامی را کالبدگرا و عاری از محتوا می‌پندارد نادرست می‌نماید. در نهایت باید گفت عوامل دخیل مؤثر در روند سیر تحول نقوش گیاهی، موارد متعددی چون دیگر علوم اسلامی مانند ریاضیات و هندسه، عوامل تاریخی، جغرافیایی، تأثیر حکومت‌ها و ... بوده و لذا در این پژوهش تأثیر تفکرات اسلامی به عنوان متغیری که نقش به‌سزایی در این سیر تحول داشته مورد مطالعه قرار گرفته و بررسی موضوع از جنبه سایر عوامل، نیاز به انجام پژوهش‌های دیگر در این زمینه دارد.

جدول ۷: سیر تکاملی نقوش گیاهی از دوران پیش از اسلام تا دوران ایلخانی

نام نقش	پیش از اسلام-نقوش با مضامین اسطوره‌ای	اوایل دوره اسلامی - نقوش ادامه یافته دوران قبل و با حالت واقع‌گرایانه	استحاله اولیه نقوش	اوج تکامل نقوش به صورت تجریدی
تسمه‌ها (تسمه‌ها)	کاخ تیسفون metmuseum.org	نقش بالمیت در قبه الصخره - امویان (شفیعی فر، ۱۳۹۱: ص ۱۰۲)	مسجد جامع گناباد (شریفی، ۱۳۸۶: ص ۳۶)	گنبد علویان Safarzon.com
تاجک و پیکتی	چال ترخان - ساسانی raeeka.wordpress.com	نه گنبد بلخ (نعمتی یا پایلو، ۱۳۹۰: ص ۹۹)	مسجد جامع فریومد (زارعی، ۱۳۸۹: ص ۱۲۱)	امامزاده ربیعہ خاتون اشترجان (صالحی کاخکی، ۱۳۹۶: ص ۹۱)
انار	نظام آباد-ساسانی www.metmuseum.org	مسجد جامع حیدریه Safarzon.com	مسجد جامع اصفهان (علی پور، ۱۳۹۵: ص ۱۲۵)	مسجد میرزبیر سیرجان (صالحی کاخکی، ۱۳۹۶: ص ۹۲)
اکائیس	کاخ تیسفون www.metmuseum.org	کاخ خزبه المفجر (صحافی اصل، ۱۳۹۰: ص ۷۰)	زوزن Safarzon.com	مسجد جامع اصفهان (شیخ الحکمایی، ۱۳۹۲: ص ۲۳)
عنوان درخت زبدگی (بند از اسلام تحت بحث درخت)	طاق بستان (گیرشمن، ۱۳۷۰: ص ۲۳۵)	-	مسجد جامع فریومد (راهنما، ۱۳۹۵: ص ۴)	آرامگاه پیر بکران (صالحی کاخکی، ۱۳۹۱: ص ۱۸)
سوسو	تخت جمشید (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۳۹)	سامرا metmuseum.org	مسجد جامع بسطام Eskannews.com	مسجد کرمانی (anisi, 2004)

جدول ۸: تقسیم‌بندی نقوش گیاهی از لحاظ سیر تکاملی و استحاله بعد از اسلام

دوره	نقوش نفی شده بلوط، انجیر و ...	نقوش بدون تغییر (ثابت)		نقوش تجرید یافته			
		نیلوفر (لوتوس)	سرو	پالم(نخل)	آکاتوس(کنگر)	انار	تاک و پیچک و انگور
قبل از اسلام	کاخ تیسفون metmuseum.org	چال ترخان (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴ ۵)	تخت جمشید rasekhoon.net	تپه حصار دامغان (صحافی اصل، ۱۳۹۰: ص ۶ ۹)	کاخ تیسفون(انصاری نژاد ۱۳۹۳: ص ۹۸)	کاخ تیسفون metmuseum.org	چال ترخان raeeka.wordpress
اموی	-	کاخ خربه المفجر(صحافی اصل، ۱۳۹۰: ص ۷۰)	-	قصر المشتی (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴۵)	کاخ خربه المفجر (صحافی اصل، ۱۳۹۰: ص ۷۰)	-	کاخ خربه المفجر(حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴۵)
عباسی	-	کاخ المشاطه سوریه (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴ ۵)	سامرا metmuseum.org	سیمره یوسف وند، ۱۳۹۴: ص ۳۸	سیمره (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴۵)	سیمره (حیدرنتاج، ۱۳۹۸: ص ۴۵)	سامرا(شقیعی فر، ۱۳۹۱: ص ۱۰۸)
قرن ۳-۴	-	مسجد جامع نائین(خوانساری، ۱۳۹۳: ص ۵۲)	مسجد کرمانی - آل پویه (anisi.2004)	مسجد جامع نائین (خوانساری، ۱۳۹۳: ص ۵۲)	برگهای نیمه باز کنگر - نائین(یوسفوند، ۱۳۰ ص ۹۵)	طاق محراب مسجد نائین خوانساری، ۱۳۹۳: ص ۵۳)	مسجد جامع نائین (خوانساری، ۱۳۹۲: ص ۴ ۹)
قرن ۴-۵	-	مسجد جامع نیریز(تقوی نژاد، ۱۳۹۵: ص ۸۳)	مسجد نیریز(تقوی نژاد، ۱۳۹۵: ص ۸۳)	-	-	مسجد جامع نیریز(تقوی نژاد، ۱۳۹۵: ص ۸۴)	-
قرن ۵-۶	-	مسجد جامع تبریز(نگارنده)	مسجد جامع تبریز(نگارنده)	گنبد علویان Safarzon.com	مسجد جامع زوزن Safarzon.com	مسجد جامع فرومد(راهتما، ۱۳۹۵: ص ۴)	مسجد جامع فرومد(زارعی، ۱۳۸۹: ص ۱۲۱)
قرن ۶-۷	-	جامع بسطام (صالحی کاخکی، ۱۳۹۶: ص ۹۵)	جامع بسطام(صالحی کاخکی، ۱۳۹۶: ص ۹۶)	جامع بسطام(صالحی کاخکی، ۱۳۹۶: ص ۹۶)	مسجد جامع اصفهان (شیخ الحکمایی ۱۳۹۲: ص ۲۳)	مسجد جامع اصفهان(علی پور، ۱۳۹۵: ص ۱۲۵)	مسجد جامع مروند(نگارنده)

سپاسگزاری

این مقاله برگرفته از رساله دکتری الهام نبئی با عنوان «تجلی باغ درون در معماری سنتی ایران (با تاکید بر اثر باغ دل حکیم نظامی گنجوی)» راهنمایی دکتر اسداله شفیع زاده و مشاوره دکتر شبنم اکبری نامدار در حال انجام است. بدین وسیله مراتب تشکر از اساتید محترم که اینجانب را راستای انجام این پژوهش و ارتقای کیفی این پژوهش یاری دادند، اعلام می‌دارم.

پی‌نوشت‌ها

¹ Arthur Upham Pope

² Andre Godard

³ Robert Hillenbrand

منابع

- آدم، رابرت. (۱۳۷۵). معماری کلاسیک، ترجمه: حسین سلطان زاده، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- اعظمی، زهرا. شیخ الحکامی، محمدعلی. شیخ الحکامی، طاهر (۱۳۹۲) مطالعه تطبیقی نقش گیاهی گچ‌بری کاخ تیسفون با اولین مساجد ایران (مسجد جامع نائین، مسجد جامع اردستان، مسجد جامع اصفهان). هنرهای زیبا. هنرهای تجسمی (۴)، ص ۲۴-۱۵.
- اندرلین، ولکمار. (۱۳۸۹). تزئینات ساختمانی، ترجمه: اکرم قیطاسی، تهران: انتشارات سوره مهر.
- انصاری، جمال. (۱۳۶۶). گچ‌بری دوران ساسانی و تأثیر آن در هنر اسلامی. فصلنامه هنر. شماره ۱۳.
- انصاری‌نژاد، نازینا. (۱۳۹۳). سیر تحول نقش گیاهی در معماری ایران اسلامی (قرن اول تا دهم ه.ق) عتیقه‌چی، نسرين. دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی.
- بیادار، هنگامه. توفیقی، پیوند. (۱۳۹۳). نمادشناسی محراب در عرفان و هنر اسلامی. مطالعات معنوی. شماره ۱۱ و ۱۲، ص ۱۵۳-۱۷۳.
- پوپ، آرتور ایهام. (۱۳۸۲). معماری ایران، ترجمه: غلامحسین صوری افشار، تهران: نشر اختران.
- پورخالقی چترودی، مه‌دخت. (۱۳۸۰). درخت زندگی و ارزش فرهنگی و نمادین آن در باورها. مطالعات ایرانی، مرکز تحقیقات زبان و فرهنگ ایران. دانشگاه شهید باهنر کرمان، سال اول شماره ۱.
- پهلوانیان، احمد. (۱۳۹۴). بررسی تشبیه و تنزیه در هنر اسلامی با تکیه بر آراء ابن عربی و ملاصدرا در باب خیال. معلمی، حسن. دانشگاه باقر العلوم.
- تقوی‌نژاد، بهاره. مؤذنی، مریم. (۱۳۹۵). پژوهشی بر آرایه‌های گیاهی و هندسی محراب گچ‌بری مسجد جامع نیریز. نگارینه هنر اسلامی، شماره ۱۱ ص ۷۶ تا ۸۶.
- چهری، محمد اقبال. (۱۳۸۶). پژوهشی در گچ‌بری ساسانی. پایان‌نامه ارشد، زاهدان، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه سیستان و بلوچستان.
- حسن‌زاده، سعید. (۱۳۹۰). آجرهای لعاب‌دار قلاچی از دیدگاه تجسمی. نشریه نقش‌مایه. سال ۴، شماره ۷، ص ۷۱-۸۰.
- حسینی، سیدهاشم. یوسفوند، یونس. میری، فرشاد. (۱۳۹۴). مطالعه تطبیقی نقش گچ‌بری‌های مکشوفه از شهر تاریخی دره‌شهر با نمونه‌های مسجد جامع نائین. پژوهش هنر دانشگاه اصفهان. سال ۵ شماره ۹، ص ۷۱-۸۶.
- حیدرنتاج، وحید. مقصودی، میترا. (۱۳۹۸). مقایسه تطبیقی مضامین مشترک گیاهان مقدس در نقش‌مایه‌های گیاهی معماری پیش از اسلام ایران و آرایه‌های معماری دوران اسلامی (با تاکید بر دوره امویان و عباسیان). باغ نظر (۷۱)، ص ۵۰-۳۵.
- حیدری، رضا. (۱۳۸۷). گزارش مقدماتی سومین فصل کاوش تپه ربط ۲ شهرستان سردشت، آذربایجان غربی. آرشیو میراث فرهنگی و گردشگری صنایع دستی آذربایجان غربی.
- خالدیان، ستار. (۱۳۸۷). تأثیر هنر ساسانی بر سفال دوره اسلامی. باستان پژوهی. شماره ۱۶، ص ۱۹-۳۰.
- خزائی، محمد. (۱۳۸۷). مفاهیم نمادین در هنر ایرانی. فصلنامه علمی-پژوهشی مطالعات هنر اسلامی. شماره ۶.
- خزائی، محمد. (۱۳۸۱). هزار نقش. چاپ اول تهران: انتشارات موسسه مطالعات هنر اسلامی.
- خوانساری، شیدا. تقی‌زاده، محمد. (۱۳۹۳). بررسی تطبیقی آرایه‌ها در مساجد جامع ورامین و نائین. فصلنامه علمی-پژوهشی نگره. شماره ۲۹، ص ۴۵ تا ۶۳.
- دادور، ابوالقاسم. منصوری، الهام. (۱۳۸۵). اساطیر و سمبل‌های قبل از اسلام و ربط آن با اساطیر هند باستان. انتشارات دانشگاه الزهرا تهران.

- درویش‌منش، کژال. (۱۳۹۵). بررسی نقوش گیاهی مشترک در آثار منقوش حسلو، قلاچی، ربطا و ارتباط آنها با هنر آشور. هنرهای زیبا، هنرهای تجسمی. شماره ۶۶، ص ۲۶-۱۵.
- راهنما، حسن. شریفی نوغابی، آزاده. (۱۳۹۵) بررسی تزئینات بنای مسجد جامع فریومد. چهارمین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری.
- رایس، دیوید تالیوت. (۱۳۸۴). هنر اسلامی. ترجمه: ماه ملک بهار، تهران: نشر علمی فرهنگی.
- رستمی، هوشنگ. (۱۳۹۰). بررسی نقوش و نشان‌های نمادین در سنگ نگاره‌ها و گچ بری‌های ساسانی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه سیستان و بلوچستان.
- زارعی، محمدابراهیم. (۱۳۹۰). فریومد و مسجد جامع آن. مجله مطالعات باستان‌شناسی. دوره ۳ شماره ۲، ص ۹۳ تا ۱۲۸
- شریفی، آزاده. راهنمای، حسن. (۱۳۸۶). بررسی نقوش تزئینی مساجد دوره خوارزمشاهیان در خراسان (مسجد ملک زوزن، مسجد جامع گناباد، مسجد جامع فرومد). کتاب ماه هنر. شماره ۱۰۹ و ۱۱۰، ص ۳۲ تا ۴۰
- شفیع‌فر، فرزاد. (۱۳۹۱). سهم ایرانیان در شکل‌گیری هنر اسلامی. مهرپویا، حسین. دانشگاه سیستان و بلوچستان.
- صالحی کاخکی، احمد. تقوی نژاد، بهاره. (۱۳۹۶). جستاری در نسب‌شناسی و ویژگی‌های سبک فردی هنرمندان گچ‌بر در قرن هشتم هجری. پژوهش‌های معماری اسلامی. شماره ۱۴، ص ۸۷ تا ۱۰۷
- صحافی اصل، پریسا. آیت‌اللهی، حبیب‌اله. (۱۳۹۰). بررسی تدویم عناصر تزئینی معماری ایران باستان و معماری دوران اسلامی ایران تا پایان دوره صفوی. فصلنامه علمی-پژوهشی نگره. شماره ۱۹، ص ۶۳ تا ۷۹.
- ضابطی جهرمی، احمد. (۱۳۹۵). پژوهش‌هایی در شناخت هنر ایران. تهران: نشر نی.
- علی‌پور، مرضیه. (۱۳۹۵). شیوه‌های اجرای آرایه‌های تزئینی معماری ایران در دوره سلجوقی. مطالعات ایران‌شناسی. شماره ۴، ص ۱۰۹ تا ۱۳۵
- کونل، ارنست. (۱۳۴۷). هنر اسلامی. ترجمه: هوشنگ طاهری. تهران: نشر سمت.
- گیرشمن، رومن. (۱۳۷۰). هنر ایران در دوران پارتی و ساسانی. ترجمه: بهرام فره‌وشی، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- مبینی، مهتاب؛ شاکرمی، طیبیه. شریفی نیا، اکبر. (۱۳۹۷). بررسی تطبیقی تزئینات گچبری مسجد سیمره با مسجد نه‌گنبد بلخ و سامرا از دوره عباسی. نشریه هنرهای زیبا، هنرهای تجسمی ۱۳۳(۱)، ص ۷۲-۶۱.
- مبینی، مهتاب. شافعی، آزاده. (۱۳۹۴). نقش گیاهان اساطیری و مقدس در هنر ساسانی (با تأکید بر نقوش برجسته فلزکاری، گچبری). جلوه هنر ۱۴، ص ۶۴-۴۵.
- مکی نژاد، مهدی. (۱۳۸۷). تاریخ هنر ایران در دوران اسلامی، تزئینات معماری. تهران: نشر سمت.
- ملازاده، کاظم. (۱۳۹۱). معرفی، مطالعه و تاریخ‌گذاری پایه ستون تزئینی مکشوفه از منطقه بوکان، پژوهش‌های ایران‌شناسی. سال دوم شماره ۲، ص ۷۳-۸۸
- موسوی صدیق، سید ابوالفضل (۱۳۹۳). بررسی ارتباط اشاعره با خلافت عباسی، فرهنگ پژوهش شماره ۱۹ ص ۱۱۷-۱۴۶
- ناجی، محمدرضا. (۱۳۸۶). فرهنگ و تمدن اسلامی در قلمرو سامانیان. تهران: امیرکبیر.
- نادری گرزالدینی، مرجانه. (۱۳۹۶). نگاره‌های گیاهی در تخت جمشید. رشد آموزش هنر. شماره ۴۸، ص ۳۳ تا ۳۶
- ندیم، فرناز. (۱۳۸۶). نگاهی به نقوش تزئینی در هنر ایران. رشد آموزش هنر ۱۰(۱)، ص ۱۹-۱۴.
- نجیب اوغلو، گلرو. (۱۳۷۹). هندسه و تزئین در معماری اسلامی. ترجمه: مهرداد قیومی بیدهنی، تهران: انتشارات روزنه.
- نعمتی بابایلو، علی. صالحی، اسرا. (۱۳۹۰). بررسی تطبیقی تزئینات گچ‌بری مسجد نه‌گنبد بلخ و مسجد جامع نائین از منظر نقش و ترکیب و مفاهیم. کتاب ماه هنر. شماره ۱۶۲، ص ۹۶ تا ۱۰۴
- وارنو، رکس. (۱۳۸۶). دانشنامه اساطیر جهان، ترجمه: ابوالقاسم اسماعیل‌پور، چاپ اول. تهران: اسطوره.
- واشقانی فراهانی، ابراهیم. (۱۳۸۹). سرآغاز گیاهان در اساطیر ایرانی. مطالعات ایرانی. شماره ۱۷، ص ۲۳۷-۲۶۲.
- هیلن براند، رابرت. (۱۳۸۳). معماری اسلامی، ترجمه: باقر آیت‌الله‌زاده شیرازی، تهران: نشر روزنه.
- یوسفوند، یونس. میری، فرشاد. (۱۳۹۵). مطالعه تطبیقی نقوش گچ‌بری‌های مکشوفه از شهر تاریخی دره‌شهر با نمونه‌های مسجد جامع نائین، فصلنامه علمی-پژوهشی نگره. شماره ۳۹، ص ۳۴ تا ۴۵

-Keall,E.J.Qaleh-i Yazdigird: The Question of its Date, Iran,Vol.XV, pp1-10

-Hamilton R.w(1953), Garved Plaster in Umayyad Architecture, Iraq, Vol.15, No1, pp43-55

-Fowden,Garth; Qusayr,Amra(2004): Art and umayyad elite in late antique Syria

(Transformation of classical Heritage), University of California Press.

Original Research Article

Effects of Islamic Thought on the Evolution of Botanical Motifs in Iranian Architecture up until the Ilkhanate Period

Elham Nabaee¹, Asadolah Shafizade^{2*}, Shabnam Akbari Namdar³

1- Department of Architecture, Ahar Branch, Islamic Azad University, Ahar, Iran.

2- Department of Architecture, Ahar Branch, Islamic Azad University, Ahar, Iran.

3- Department of Architecture, Tabriz Branch, Islamic Azad University, Tabriz, Iran.

Abstract

Iranian Architecture and its ornamentations have enjoyed a steady and dynamic existence, with its evolution continuing to the Islamic Period. Ornamental designs in constructions, formed in association of the parts with the whole, generally are not merely pleasing to the eye and the mind, but are deep concepts originating in the spirit of the age. Some of these ornaments include botanical motifs which date in extensive historical range, from 5th millennium BC to the later ages. Having their roots in mythology and various social beliefs, from pre-Achaemenid to Sassanid period, these motifs were often used realistically and symbolically. It appears, however, that the motifs underwent literal, metaphorical and conceptual changes after the spread of Islam. The goal of this research is to uncover why and in what manner the Islamic thought has influenced the evolution of botanical motifs. Therefore, this descriptive, analytic and comparative research, facilitated through logical conclusions and comparison of samples, concluded that in the early years after the dawn of Islam the botanical motifs were used without change compared to previous periods, then appeared with a prohibition on the use of animate motifs, After that, under the influence of factors such as theological topics, plant motifs appear abstractly in the form of Islamic motifs, and their purpose were extended beyond mere decorative reasons to symbolize the mystical journeys of artists and divine possibilities according to theological and mystical teachings of their respective ages of creation.

Keywords: Botanical motifs, Islamic theological-mystical topics, Immanence, Transcendence.